

עין משפט
נר מצוה

ה א מ״י פ״ג מהל' מעשה הקצנות הליצ״:
ו ב מ״י שס פ״ב הלכס ט ולי' יג:
ז ג מ״י שס הליצ״:
ח ד מ״י שס פ״ג הליצ״:
ט ה מ״י פ״א מהל' בית הכמורה הליצ״:
י ו מ״י פ״ג מהל' פסולי העוקשין הליצ״:
יא ז מ״י שס פ״א הליצ״:

תוספות שאגין

ואחר כך מקריב מנחתה ופולגותה אינה בפי' היה נוטל ומיהו כל זמן שלא קריבה מנחתה אינה נבדקת דכתיב מוכרת עז ואי"ג ששתה משחקין אותה בידה כדי ליגעה ותודה. וכהן מוליכה אצל מוזב ומגישה בקרן מערבית דרומית אבל בלילה לא חשיב משום דאין בלילה מעכבת דהא תנא אם לא בלל כשר. וא"ת הנה בפתחות כפי הקומץ ובה אמרינן וקמן הכהן מקמיצה ואילך מצות כהונה(ל) ואפי' הכי ממעט יציקה ובלילה דרמקי הגשה הוה ואמאי נקט מקמיצה ואילך(ג) וי"ל דאיתיה אבי במסכת ואילך מצות כהונה היה מכשיר קמיצה בור הוא דכתיב כהן אצל הגשה היינו שאין זו יכול ליקרב אצל המזבח והוור הכתיב יומת אבל קמיצה אימר כשישה בור להכי נקט מקמיצה ואילך מצות כהונה. וא"ת אמאי לא קאמר מתנופה ואילך מצות כהונה ואפי' הכי ממעט יציקה דמקיצי תנופה היה וי"ל דלאו מילתא היא דהא בשאר מנחות אין תנופה כמו שפירשו בהר"א במנחות(ד) אבל קמיצה הדורא בכל המנחות נקט לה. הקרב אותה בני אהרן לפני המזבח יכול במערב יגיענה לדופן מערב של מזבח דהיינו לפני ה' שהיכול היה למערב והמזבח לדופןו ל"ב אמה מופע באמצע העזרה וכן ההיכל באמצע זה מול זה ל"ב אמה היכול וכוותלו חללו כ' וכוותלו ר' אמה עובי ועובי כותל צפוני שש ושש כותל דרומי נמצא מערבו של מזבח [לפני ה'] דאין מפסיק בינו לבין ההיכל דהוא אולם שלפני היכל פתוח דואר ורחבו כ' אמה ככל חללו של היכל. ל"ה. אל המזבח בדרום פי' משום דכתיב ושחט אותו על ירך המזבח צפונה. וכיון דהיו ירך לצפון א"כ הו"ו פניו לדרום. כנגד חודה כל מה שיכול לקרבו כלפי מערב ובלבד שיהי' שם קצת דרום משום אל פני המזבח דאי לאו כנגד חודה ליכא לפני ה'. שהיו ויתנוהו כולה זווית המזבח. כולי מזבח בצפון קאי בחלק צפוני של עזרה [ולית ליה] מזבח דרומי נמצא מערב של מזבח מכיון כנגד היכל וכוותלו. נמצא כותל דרומי של מזבח כנגד אמצעי פתח ההיכל הלכך יגישה אל פני המזבח בדרום ובלבד שיהא סמוך למערב ונמצא מקיים את שניהם והי"ג נמי את היה מזבח משוך משע כנגד זווית ההיכל ולצפון שיהא דרומה של מזבח כנגד ההיכל הוה מצי לקיים את שניהם דכיון כדנגד ההיכל הוה קרי ביה לפני ה'. ובלבד שיהא סמוך לקרן דהיינו אצל מערב והאי דנקט (בפ"ק דיומא ר' אליעזר ב"ר ליה) למשמע מנייה מזבח מזה בצפון קאי

משום דג' מחלוקות הן בדבר זה ר' יהודה אית ליה מזבח מכון כנגד ההיכל וכוותליו בפ"ק דיומא ור' אליעזר בר' יעקב אית ליה כולי מזבח בדרום קאי דאמר צפונה שיהא פניו מכלום. ור' יוסי הגלילי אית ליה כולי מזבח בצפון קאי כדאמר בפ' קדשי הקדשים הילכך לרי"א דהכא דשמעי' ליה ע"כ דאמר דרומו של מזבח לפנים מכנגד זוית של היכל הוא ופליגי אדרי' יהודה

משום דג' מחלוקות הן בדבר זה ר' יהודה אית ליה מזבח מכון כנגד ההיכל וכוותליו בפ"ק דיומא ור' אליעזר בר' יעקב אית ליה כולי מזבח בדרום קאי דאמר צפונה שיהא פניו מכלום. ור' יוסי הגלילי אית ליה כולי מזבח בצפון קאי כדאמר בפ' קדשי

יד:

אי משום מני״ה הא אימחיקא.
היה קשה לרצי והאמר'י לעיל(ט דף י:) דלאחר [שנמחקת] מנגילתה מאיימין עליה שתשמה ונראה דעל כרחק אית לן למימר דר"א לית ליה איום שתשמה אפי' אחר מחיקת מנגילה ומדלא פריך נהי דמשקה ואחר מקריבה אימא דלאחר מחיקה לאלתר היה נוטל המנחה מעל ידיה ש"מ דפשיטא ליה דעד שעת הקרבה היה מניחה על ידיה אס כן למלן דלומר מאיימין עליה שתשמה אית לן למימר דסגינא ליה מקריב מנחתה ואח"כ שומה דכבר נקדשה:

טעונה

שרת ונותן עליה שמנה ולבונתה ומוליכה אצל כהן וכהן מוליכה אצל מוזב ומגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו ומסלק את הלבונה לצד אחד וקומוץ ממקום שנתרבה שמנה ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו^א (ומעלה אותו לגבי מוזבח) ומעלהו ומקטירו בכלי שרת ומולחו ונותנו על גבי האישים יקרב הקומץ שיריה נאכלין יורשאין הכהנים ליתן לחוכה יין ושמן ודבש ואין אסורין אלא מלחמץ קתני מיהא בקלתות של כסף ובקלתות של זהב אמר רב פפא אימא יבכלים הראויין לכלי שרת מכלל דכפיפה מצרית לא חזיא כמאן דלא כרבי יוסי ברבי יהודה^ב דתניא כלי שרת שעשאן של עץ רבי הפוסל^ג ור' יוסי בר' יהודה מכשיר אפי' תימא רבי יוסי ברבי יהודה אימר דא"ר יוסי בר' יהודה בחשובין בפחותין מי אמר^ד (ב) לית ליה לר' יוסי בר' יהודה י^הקריבתו נא לפחתך: ונותנה לכלי שרת ומקדשה בכלי שרת: שמועת מינה י^וכלי שרת אין מקדשין אלא מודעת אימא נותנה בכלי שרת לקדשה בכלי שרת: ונותן עליה שמנה ולבונתה: שנאמר^ז ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: ומוליכה אצל כהן: דכתיב^ח והביאה אל בני אהרן וגו': וכהן מוליכה אצל מוזב: דכתיב^י והגישה אצל המזבח: מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו: מגלן דכתיב^י וזאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן לפני ה' אל פני המזבח^י ותניא לפני ה' יכול במערב ת"ל אל פני המזבח אי אל פני המזבח יכול בדרום ת"ל לפני ה' הא כיצד מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו רבי אלעזר אומר יכול יגישה במערבה של קרן או לדרומה של קרן אמרת כל מקום שאתה מוצא שני מקראות אחד מקיים עצמו ומקיים דברי חבירו ואחד מקיים עצמו ומבטל דברי חבירו מניחין את שמקיים עצמו ומבטל חבירו ותופסין את שמקיים עצמו ומקיים חבירו כשאתה אומר לפני ה' במערב ביטלתה אל פני המזבח בדרום וכשאתה אומר אל פני המזבח בדרום קיימתה לפני ה' במערב הא כיצד מגישה לדרומה של קרן והיכן קיימתה אמר רב אשי קסבר האי תנא^י כוליה מוזב בצפון קאי מאי ודיו א"ר אשי איצטריך ס"ד אמינא תיבעי הגשת מנחה גופה קמשמע לן ואימא הכי נמי אמר קרא והקריבה אל הכהן וגו' והגישה אל המזבח מה הקרבה אצל כהן בכלי אף הגשה אצל מוזב בכלי: ומסלק את לבונתה לצד אחד: כי היכי דלא תקמוץ בהדי מנחה כדתנן^י קמוץ ועלה בידו צרור או גרגר מלח או קורט לבונה פסול: וקומוץ ממקום שנתרבה שמנה: מגלן דכתיב^י מסלתה ומשמנה מוגרשה ומשמנה: ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת: למא לוי הא קדשה חדא זימנא מידי דהוה אדם דם אע"ג דקדישתיה סכין בצואר בהמה הדר מקדיש ליה בכלי שרת הכא נמי לא שנא: ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו: דכתיב^י ואת כל הלבונה אשר על המנחה: ומעלהו ומקטירו

חללו של היכל: כנגד חודה. כל מה שיכול לקרבו כלפי מערב וצלנד שיהא שס קאת דרום משום אל פני המזבח דאי לאו כנגד חודה ליכא לפני ה' כלל שהרי זווית ההיכל כולם כנגד זווית המזבח: ר' אלעזר אומר כו'. דורשו למקרא בענין אחר וכך דורשו מתוך שנאמר לפני ה' אל פני המזבח יכול יגישה לאחד מהן ראה למערב ראה לדרומה. וה"ג לה בת"כ [ג]פרשת צן: או לדרומה של קרן אמרת. כך תשיבני: כל מקום שאמא מואא כו'. דכיון דאלפס לקיים את שניהם תו לא תוקמא ראה זה עושה ראה זה קרן ולא צעי כנגד חודה: וסיקן קיימאסה. הלא מוח לכנגד זווית המזבח הא כילד מגישה לדרומה של קרן ה"ג לה בת"כ [ג]פרשת צן: או לדרומה של קרן ולא צעי כנגד חודה: וסיקן קיימאסה. הלא מוח לכנגד זווית המזבח הא: קסבר האי תנא. ר' אלעזר: כוליה מוזב בצפון קאי. בחלק צפוני של עזרה ולית ליה דמוזב מכיוון כנגד ההיכל וכתליו נמלא דרומו של מוזב כנגד אמונע פתח ההיכל הלכך יגישה אל פני המזבח כדרום וצלנד שיהא סמוך למערב נמלא מקיים את שניהם. והי"ה נמי אס היה מוזב משוך מעט מכנגד זווית דרומית ההיכל ולצפון שיהא דרומו של מוזב כנגד ההיכל וצלנד שיהא סמוך למערב ונמצא מקיים את שניהם והי"ג נמי את היה מזבח משוך משע כנגד זווית ההיכל ולצפון שיהא דרומה של מזבח כנגד ההיכל הוה מצי לקיים את שניהם דכיון כדנגד ההיכל הוה קרי ביה לפני ה'. ובלבד שיהא סמוך לקרן דהיינו אצל מערב והאי דנקט (בפ"ק דיומא ר' אליעזר ב"ר ליה) למשמע מנייה מזבח מזה בצפון קאי

משום דג' מחלוקות הן בדבר זה ר' יהודה אית ליה מזבח מכון כנגד ההיכל וכוותליו בפ"ק דיומא ור' אליעזר בר' יעקב אית ליה כולי מזבח בדרום קאי דאמר צפונה שיהא פניו מכלום. ור' יוסי הגלילי אית ליה כולי מזבח בצפון קאי כדאמר בפ' קדשי הקדשים הילכך לרי"א דהכא דשמעי' ליה ע"כ דאמר דרומו של מזבח לפנים מכנגד זוית של היכל הוא ופליגי אדרי' יהודה

משקה. המים ואח"כ מקריב מנחתה ופולגותא היא צפרק היה נוטל (לקמן דף יט.). ומיהו כל זמן שלא קרבה מנחתה אינה נבדקת דכתיב מוכרת עזו^א ועפ"י ששתמה מניחין אותה בידה כדי ליגעה ותודה והשתא ודאי משום חסיון הוא דאי משום מנגילה הא אימחיקא לה(ב):

מִשְׁקָה ואח"כ מקריב את מנחתה דאי משום מנגילה הא אימחיקא לה: כל המנחות כו': ורמינחו^ב ס"סדר מנחות כיצד אדם מביא מנחה מתוך ביתו בקלתות של כסף ושל זהב ונותנה לתוך כלי שרת ומקדשה בכלי שרת ונותן עליה שמנה ולבונתה אצל כהן וכהן מוליכה אצל מוזב ומגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו ומסלק את הלבונה לצד אחד וקומוץ ממקום שנתרבה שמנה ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו^ג (ומעלה אותו לגבי מוזבח) ומעלהו ומקטירו בכלי שרת ומולחו ונותנו על גבי האישים יקרב הקומץ שיריה נאכלין יורשאין הכהנים ליתן לחוכה יין ושמן ודבש ואין אסורין אלא מלחמץ קתני מיהא בקלתות של כסף ובקלתות של זהב אמר רב פפא אימא יבכלים הראויין לכלי שרת מכלל דכפיפה מצרית לא חזיא כמאן דלא כרבי יוסי ברבי יהודה^ד דתניא כלי שרת שעשאן של עץ רבי הפוסל^ה ור' יוסי בר' יהודה מכשיר אפי' תימא רבי יוסי ברבי יהודה אימר דא"ר יוסי בר' יהודה בחשובין בפחותין מי אמר^ו (ב) לית ליה לר' יוסי בר' יהודה י^זקריבתו נא לפחתך: ונותנה לכלי שרת ומקדשה בכלי שרת: שמועת מינה י^חכלי שרת אין מקדשין אלא מודעת אימא נותנה בכלי שרת לקדשה בכלי שרת: ונותן עליה שמנה ולבונתה: שנאמר^ט ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: ומוליכה אצל כהן: דכתיב^י והביאה אל בני אהרן וגו': וכהן מוליכה אצל מוזב: דכתיב^{יא} והגישה אצל המזבח: מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו: מגלן דכתיב^{יב} וזאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן לפני ה' אל פני המזבח^{יג} ותניא לפני ה' יכול במערב ת"ל אל פני המזבח אי אל פני המזבח יכול בדרום ת"ל לפני ה' הא כיצד מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו רבי אלעזר אומר יכול יגישה במערבה של קרן או לדרומה של קרן אמרת כל מקום שאתה מוצא שני מקראות אחד מקיים עצמו ומקיים דברי חבירו ואחד מקיים עצמו ומבטל דברי חבירו מניחין את שמקיים עצמו ומבטל חבירו ותופסין את שמקיים עצמו ומקיים חבירו כשאתה אומר לפני ה' במערב ביטלתה אל פני המזבח בדרום וכשאתה אומר אל פני המזבח בדרום קיימתה לפני ה' במערב הא כיצד מגישה לדרומה של קרן והיכן קיימתה אמר רב אשי קסבר האי תנא^{יד} כוליה מוזב בצפון קאי מאי ודיו א"ר אשי איצטריך ס"ד אמינא תיבעי הגשת מנחה גופה קמשמע לן ואימא הכי נמי אמר קרא והקריבה אל הכהן וגו' והגישה אל המזבח מה הקרבה אצל כהן בכלי אף הגשה אצל מוזב בכלי: ומסלק את לבונתה לצד אחד: כי היכי דלא תקמוץ בהדי מנחה כדתנן^{טו} קמוץ ועלה בידו צרור או גרגר מלח או קורט לבונה פסול: וקומוץ ממקום שנתרבה שמנה: מגלן דכתיב^{טז} מסלתה ומשמנה מוגרשה ומשמנה: ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת: למא לוי הא קדשה חדא זימנא מידי דהוה אדם דם אע"ג דקדישתיה סכין בצואר בהמה הדר מקדיש ליה בכלי שרת הכא נמי לא שנא: ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו: דכתיב^{יז} ואת כל הלבונה אשר על המנחה: ומעלהו ומקטירו

היה מביא פרק שני סוטה

משקה. המים ואח"כ מקריב מנחתה ופולגותא היא צפרק היה נוטל (לקמן דף יט.). ומיהו כל זמן שלא קרבה מנחתה אינה נבדקת דכתיב מוכרת עזו^א ועפ"י ששתמה מניחין אותה בידה כדי ליגעה ותודה והשתא ודאי משום חסיון הוא דאי משום מנגילה הא אימחיקא לה(ב):

מִשְׁקָה ואח"כ מקריב את מנחתה דאי משום מנגילה הא אימחיקא לה: כל המנחות כו': ורמינחו^ב ס"סדר מנחות כיצד אדם מביא מנחה מתוך ביתו בקלתות של כסף ושל זהב ונותנה לתוך כלי שרת ומקדשה בכלי שרת ונותן עליה שמנה ולבונתה אצל כהן וכהן מוליכה אצל מוזב ומגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו ומסלק את הלבונה לצד אחד וקומוץ ממקום שנתרבה שמנה ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת ומלקט את לבונתה ונותנה על גבי האישים יקרב הקומץ שיריה נאכלין יורשאין הכהנים ליתן לחוכה יין ושמן ודבש ואין אסורין אלא מלחמץ קתני מיהא בקלתות של כסף ובקלתות של זהב אמר רב פפא אימא יבכלים הראויין לכלי שרת מכלל דכפיפה מצרית לא חזיא כמאן דלא כרבי יוסי ברבי יהודה^ג דתניא כלי שרת שעשאן של עץ רבי הפוסל^ד ור' יוסי בר' יהודה מכשיר אפי' תימא רבי יוסי ברבי יהודה אימר דא"ר יוסי בר' יהודה בחשובין בפחותין מי אמר^ה (ב) לית ליה לר' יוסי בר' יהודה י^וקריבתו נא לפחתך: ונותנה לכלי שרת ומקדשה בכלי שרת: שמועת מינה י^זכלי שרת אין מקדשין אלא מודעת אימא נותנה בכלי שרת לקדשה בכלי שרת: ונותן עליה שמנה ולבונתה: שנאמר^ח ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: ומוליכה אצל כהן: דכתיב^ט והביאה אל בני אהרן וגו': וכהן מוליכה אצל מוזב: דכתיב^י והגישה אצל המזבח: מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו: מגלן דכתיב^{יא} וזאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן לפני ה' אל פני המזבח^{יב} ותניא לפני ה' יכול במערב ת"ל אל פני המזבח אי אל פני המזבח יכול בדרום ת"ל לפני ה' הא כיצד מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו רבי אלעזר אומר יכול יגישה במערבה של קרן או לדרומה של קרן אמרת כל מקום שאתה מוצא שני מקראות אחד מקיים עצמו ומקיים דברי חבירו ואחד מקיים עצמו ומבטל דברי חבירו מניחין את שמקיים עצמו ומבטל חבירו ותופסין את שמקיים עצמו ומקיים חבירו כשאתה אומר לפני ה' במערב ביטלתה אל פני המזבח בדרום וכשאתה אומר אל פני המזבח בדרום קיימתה לפני ה' במערב הא כיצד מגישה לדרומה של קרן והיכן קיימתה אמר רב אשי קסבר האי תנא^{יד} כוליה מוזב בצפון קאי מאי ודיו א"ר אשי איצטריך ס"ד אמינא תיבעי הגשת מנחה גופה קמשמע לן ואימא הכי נמי אמר קרא והקריבה אל הכהן וגו' והגישה אל המזבח מה הקרבה אצל כהן בכלי אף הגשה אצל מוזב בכלי: ומסלק את לבונתה לצד אחד: כי היכי דלא תקמוץ בהדי מנחה כדתנן^{טו} קמוץ ועלה בידו צרור או גרגר מלח או קורט לבונה פסול: וקומוץ ממקום שנתרבה שמנה: מגלן דכתיב^{טז} מסלתה ומשמנה מוגרשה ומשמנה: ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת: למא לוי הא קדשה חדא זימנא מידי דהוה אדם דם אע"ג דקדישתיה סכין בצואר בהמה הדר מקדיש ליה בכלי שרת הכא נמי לא שנא: ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו: דכתיב^{יז} ואת כל הלבונה אשר על המנחה: ומעלהו ומקטירו

משקה. המים ואח"כ מקריב מנחתה ופולגותא היא צפרק היה נוטל (לקמן דף יט.). ומיהו כל זמן שלא קרבה מנחתה אינה נבדקת דכתיב מוכרת עזו^א ועפ"י ששתמה מניחין אותה בידה כדי ליגעה ותודה והשתא ודאי משום חסיון הוא דאי משום מנגילה הא אימחיקא לה(ב):

מִשְׁקָה ואח"כ מקריב את מנחתה דאי משום מנגילה הא אימחיקא לה: כל המנחות כו': ורמינחו^ב ס"סדר מנחות כיצד אדם מביא מנחה מתוך ביתו בקלתות של כסף ושל זהב ונותנה לתוך כלי שרת ומקדשה בכלי שרת ונותן עליה שמנה ולבונתה אצל כהן וכהן מוליכה אצל מוזב ומגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו ומסלק את הלבונה לצד אחד וקומוץ ממקום שנתרבה שמנה ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת ומלקט את לבונתה ונותנה על גבי האישים יקרב הקומץ שיריה נאכלין יורשאין הכהנים ליתן לחוכה יין ושמן ודבש ואין אסורין אלא מלחמץ קתני מיהא בקלתות של כסף ובקלתות של זהב אמר רב פפא אימא יבכלים הראויין לכלי שרת מכלל דכפיפה מצרית לא חזיא כמאן דלא כרבי יוסי ברבי יהודה^ג דתניא כלי שרת שעשאן של עץ רבי הפוסל^ד ור' יוסי בר' יהודה מכשיר אפי' תימא רבי יוסי ברבי יהודה אימר דא"ר יוסי בר' יהודה בחשובין בפחותין מי אמר^ה (ב) לית ליה לר' יוסי בר' יהודה י^וקריבתו נא לפחתך: ונותנה לכלי שרת ומקדשה בכלי שרת: שמועת מינה י^זכלי שרת אין מקדשין אלא מודעת אימא נותנה בכלי שרת לקדשה בכלי שרת: ונותן עליה שמנה ולבונתה: שנאמר^ח ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: ומוליכה אצל כהן: דכתיב^ט והביאה אל בני אהרן וגו': וכהן מוליכה אצל מוזב: דכתיב^י והגישה אצל המזבח: מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו: מגלן דכתיב^{יא} וזאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן לפני ה' אל פני המזבח^{יב} ותניא לפני ה' יכול במערב ת"ל אל פני המזבח אי אל פני המזבח יכול בדרום ת"ל לפני ה' הא כיצד מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו רבי אלעזר אומר יכול יגישה במערבה של קרן או לדרומה של קרן אמרת כל מקום שאתה מוצא שני מקראות אחד מקיים עצמו ומקיים דברי חבירו ואחד מקיים עצמו ומבטל דברי חבירו מניחין את שמקיים עצמו ומבטל חבירו ותופסין את שמקיים עצמו ומקיים חבירו כשאתה אומר לפני ה' במערב ביטלתה אל פני המזבח בדרום וכשאתה אומר אל פני המזבח בדרום קיימתה לפני ה' במערב הא כיצד מגישה לדרומה של קרן והיכן קיימתה אמר רב אשי קסבר האי תנא^{יד} כוליה מוזב בצפון קאי מאי ודיו א"ר אשי איצטריך ס"ד אמינא תיבעי הגשת מנחה גופה קמשמע לן ואימא הכי נמי אמר קרא והקריבה אל הכהן וגו' והגישה אל המזבח מה הקרבה אצל כהן בכלי אף הגשה אצל מוזב בכלי: ומסלק את לבונתה לצד אחד: כי היכי דלא תקמוץ בהדי מנחה כדתנן^{טו} קמוץ ועלה בידו צרור או גרגר מלח או קורט לבונה פסול: וקומוץ ממקום שנתרבה שמנה: מגלן דכתיב^{טז} מסלתה ומשמנה מוגרשה ומשמנה: ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת: למא לוי הא קדשה חדא זימנא מידי דהוה אדם דם אע"ג דקדישתיה סכין בצואר בהמה הדר מקדיש ליה בכלי שרת הכא נמי לא שנא: ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו: דכתיב^{יז} ואת כל הלבונה אשר על המנחה: ומעלהו ומקטירו

חללו של היכל: כנגד חודה. כל מה שיכול לקרבו כלפי מערב וצלנד שיהא שס קאת דרום משום אל פני המזבח דאי לאו כנגד חודה ליכא לפני ה' כלל שהרי זווית ההיכל כולם כנגד זווית המזבח: ר' אלעזר אומר כו'. דורשו למקרא בענין אחר וכך דורשו מתוך שנאמר לפני ה' אל פני המזבח יכול יגישה לאחד מהן ראה למערב ראה לדרומה. וה"ג לה בת"כ [ג]פרשת צן: או לדרומה של קרן אמרת. כך תשיבני: כל מקום שאמא מואא כו'. דכיון דאלפס לקיים את שניהם תו לא תוקמא ראה זה עושה ראה זה קרן ולא צעי כנגד חודה: וסיקן קיימאסה. הלא מוח לכנגד זווית המזבח הא כילד מגישה לדרומה של קרן ה"ג לה בת"כ [ג]פרשת צן: או לדרומה של קרן ולא צעי כנגד חודה: וסיקן קיימאסה. הלא מוח לכנגד זווית המזבח הא: קסבר האי תנא. ר' אלעזר: כוליה מוזב בצפון קאי. בחלק צפוני של עזרה ולית ליה דמוזב מכיוון כנגד ההיכל וכתליו נמלא דרומו של מוזב כנגד אמונע פתח ההיכל הלכך יגישה אל פני המזבח כדרום וצלנד שיהא סמוך למערב נמלא מקיים את שניהם. והי"ה נמי אס היה מזבח משוך מעט מכנגד זווית דרומית ההיכל ולצפון שיהא דרומו של מוזב כנגד ההיכל וצלנד שיהא סמוך למערב ונמצא מקיים את שניהם והי"ג נמי את היה מזבח משוך משע כנגד זווית ההיכל ולצפון שיהא דרומה של מזבח כנגד ההיכל הוה מצי לקיים את שניהם דכיון כדנגד ההיכל הוה קרי ביה לפני ה'. ובלבד שיהא סמוך לקרן דהיינו אצל מערב והאי דנקט (בפ"ק דיומא ר' אליעזר ב"ר ליה) למשמע מנייה מזבח מזה בצפון קאי

משום דג' מחלוקות הן בדבר זה ר' יהודה אית ליה מזבח מכון כנגד ההיכל וכוותליו בפ"ק דיומא ור' אליעזר בר' יעקב אית ליה כולי מזבח בדרום קאי דאמר צפונה שיהא פניו מכלום. ור' יוסי הגלילי אית ליה כולי מזבח בצפון קאי כדאמר בפ' קדשי הקדשים הילכך לרי"א דהכא דשמעי' ליה ע"כ דאמר דרומו של מזבח לפנים מכנגד זוית של היכל הוא ופליגי אדרי' יהודה

משום דג' מחלוקות הן בדבר זה ר' יהודה אית ליה מזבח מכון כנגד ההיכל וכוותליו בפ"ק דיומא ור' אליעזר בר' יעקב אית ליה כולי מזבח בדרום קאי דאמר צפונה שיהא פניו מכלום. ור' יוסי הגלילי אית ליה כולי מזבח בצפון קאי כדאמר בפ' קדשי הקדשים הילכך לרי"א דהכא דשמעי' ליה ע"כ דאמר דרומו של מזבח לפנים מכנגד זוית של היכל הוא ופליגי אדרי' יהודה

משום דג' מחלוקות הן בדבר זה ר' יהודה אית ליה מזבח מכון כנגד ההיכל וכוותליו בפ"ק דיומא ור' אליעזר בר' יעקב אית ליה כולי מזבח בדרום קאי דאמר צפונה שיהא פניו מכלום. ור' יוסי הגלילי אית ליה כולי מזבח בצפון קאי כדאמר בפ' קדשי

חללו של היכל: כנגד חודה. כל מה שיכול לקרבו כלפי מערב וצלנד שיהא שס קאת דרום משום אל פני המזבח דאי לאו כנגד חודה ליכא לפני ה' כלל שהרי זווית ההיכל כולם כנגד זווית המזבח: ר' אלעזר אומר כו'. דורשו למקרא בענין אחר וכך דורשו מתוך שנאמר לפני ה' אל פני המזבח יכול יגישה לאחד מהן ראה למערב ראה לדרומה. וה"ג לה בת"כ [ג]פרשת צן: או לדרומה של קרן אמרת. כך תשיבני: כל מקום שאמא מואא כו'. דכיון דאלפס לקיים את שניהם תו לא תוקמא ראה זה עושה ראה זה קרן ולא צעי כנגד חודה: וסיקן קיימאסה. הלא מוח לכנגד זווית המזבח הא כילד מגישה לדרומה של קרן ה"ג לה בת"כ [ג]פרשת צן: או לדרומה של קרן ולא צעי כנגד חודה: וסיקן קיימאסה. הלא מוח לכנגד זווית המזבח הא: קסבר האי תנא. ר' אלעזר: כוליה מוזב בצפון קאי. בחלק צפוני של עזרה ולית ליה דמוזב מכיוון כנגד ההיכל וכתליו נמלא דרומו של מוזב כנגד אמונע פתח ההיכל הלכך יגישה אל פני המזבח כדרום וצלנד שיהא סמוך למערב נמלא מקיים את שניהם. והי"ה נמי אס היה מזבח משוך מעט מכנגד זווית דרומית ההיכל ולצפון שיהא דרומה של מזבח כנגד ההיכל הוה מצי לקיים את שניהם דכיון כדנגד ההיכל הוה קרי ביה לפני ה'. ובלבד שיהא סמוך לקרן דהיינו אצל מערב והאי דנקט (בפ"ק דיומא ר' אליעזר ב"ר ליה) למשמע מנייה מזבח מזה בצפון קאי

משום דג' מחלוקות הן בדבר זה ר' יהודה אית ליה מזבח מכון כנגד ההיכל וכוותליו בפ"ק דיומא ור' אליעזר בר' יעקב אית ליה כולי מזבח בדרום קאי דאמר צפונה שיהא פניו מכלום. ור' יוסי הגלילי אית ליה כולי מזבח בצפון קאי כדאמר בפ' קדשי הקדשים הילכך לרי"א דהכא דשמעי' ליה ע"כ דאמר דרומו של מזבח לפנים מכנגד זוית של היכל הוא ופליגי אדרי' יהודה

משום דג' מחלוקות הן בדבר זה ר' יהודה אית ליה מזבח מכון כנגד ההיכל וכוותליו בפ"ק דיומא ור' אליעזר בר' יעקב אית ליה כולי מזבח בדרום קאי דאמר צפונה שיהא פניו מכלום. ור' יוסי הגלילי אית ליה כולי מזבח בצפון קאי כדאמר בפ' קדשי הקדשים הילכך לרי"א דהכא דשמעי' ליה ע"כ דאמר דרומו של מזבח לפנים מכנגד זוית של היכל הוא ופליגי אדרי' יהודה

משום דג' מחלוקות הן בדבר זה ר' יהודה אית ליה מזבח מכון כנגד ההיכל וכוותליו בפ"ק דיומא ור' אליעזר בר' יעקב אית ליה כולי מזבח בדרום קאי דאמר צפונה שיהא פניו מכלום. ור' יוסי הגלילי אית ליה כולי מזבח בצפון קאי כדאמר בפ' קדשי הקדשים הילכך לרי"א דהכא דשמעי' ליה ע"כ דאמר דרומו של מזבח לפנים מכנגד זוית של היכל הוא ופליגי אדרי' יהודה

מסורת הש"ס

(א) [לקמן יט.], (ב) [לקמן יט.], (ג) מוספתא פ"א דמנחות, (ד) פ"א ל"ג, (ה) סוטה: ג' מנחות כח. (ו) [שם] וצוחמים י: י: (ז) סוטה ג' מנחות ו. [שם: ג.], (ח) מנחות יט: וצוחים סג. (ט) [וצוחים טו.], (ע) מנחות ו. (פ) [נמצדבר ה.], (צ) [דף כח.], (ק) [כס"א: דמק.], (קא) [לקמן יט: ועי' דמיו"ט ד"ה כדי ליגעה],

תורה אור השלם

1. וְכִי תִגְשֶׁן עוֹר לִבְנֵי אִין רַע וְכִי תִגְשֶׁוּ פֶסֶח וְחֻלְהָ אִין וְכִי תִקְרִיבוּ אָא לְחֻלְהָן הָרִירָא אוּ הִישָׁא פְּרִיז אִמֹר ז' צָבֵאוֹת:

מלאכי א ח

2. וְגַפְשׁ בִּי תִקְרִיב קֶרְבֵּן מִנְחָה לֵי' סֵלִית יִתֵּיהָ קֶרְבְּנוּ וְרִצָּק עֲלֶיהָ שִׁמֹּן וְנָתַן עֲלֶיהָ לִבְנֵיהָ: ויקרא ב א

3. וְהִבְיֵאֵה אֶל בְּנֵי אֶהֱרֹן וְהַכֹּהֲנִים וְקָמְצוּ מִשֶּׁם מִלֵּא קִרְצָה מִסְלָתָהּ וּמִשְׁמֶנָּה עַל כָּל לִבְנֶתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אֲזִקְרָתָהּ הַמְּנוּחָה אֲשֶׁה רִיחַ נִיחָח לַיה': ויקרא ב ב

4. וְהִבְיֵאתָ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיה' וְהִ